

результату. У жінок переважає вербальне мислення [1,2]. Саме тому вони чимало часу приділяють балачки з подругами. При оцінці ситуації, жінки часто піддаються емоціям і на їх основі приймають відповідальні рішення. Жіноча емоційність пов'язана з гормональним циклом в їх організмі, чоловіки більш спокійні і врівноважені.

Таким чином, провівши порівняльну характеристику особливостей особин різної статі встановлено кардинальні відмінності між чоловіками і жінками, що і визначає їх становлення як особистості. Чоловікам подобаються жінки. Жінкам подобаються лише нескладні речі, приміром чоловіки.

Список використаних джерел

1. Психофізіологія / М. Ю. Макарчук, Т. В. Куценко, В. І. Кравченко, С. А. Данилов. – Київ: ООО «Інтерсервіс», 2011. – 338 с.
2. Сорочинська О. А. Хай живуть відмінності! / Сорочинська О. А. // Інтернет-видання «Світ молоді». – 2010. – № 3. 3. Філімонов В. І. Фізіологія людини / В. І. Філімонов. – К.: ВСВ «Медицина», 2010. – 776 с.

УДК 349.2

Курепін Вячеслав Миколайович

старший викладач

кафедри методики професійного навчання

Демченко Анастасія Володимирівна

здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Технологія виробництва і переробка продуктів сільського господарства)»

Миколаївський національний аграрний університет, Україна

КОНЦЕПЦІЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Кожна людина заслуговує на гідне життя, яке неможливо забезпечити без пристойної роботи та належної матеріальної винагороди за неї. Гідна праця – це, насамперед, належна її оплата й умови праці, що дає працівникові можливість забезпечити не тільки власні потреби, а й достойне життя членам його сім'ї. Але ж слід зазначити, що в останні роки відбувається наявність величезної армії безробітних, катастрофічне зубожіння мільйонів людей. В Україні, за офіційними даними, тяжкими хронічними хворобами страждають понад 7 мільйонів громадян. 13,7 мільйона громадян належать до категорії бідних, а ще 7 мільйонів - до злидених [1]. Три чверті працюючих не можуть забезпечити для своїх сімей мінімальний прожитковий мінімум.

Нашій державі не вдається повною мірою реалізувати головне положення Конституції - стати демократичною, соціальною, правовою державою. Визначальним критерієм, який це підтверджує, є те, що закріплені Конституцією України права та свободи людини і громадянина реально не забезпечені і залишаються декларативними [2]. Слід відзначити, що на даному етапі держава виявилася неспроможною забезпечувати своїм громадянам право на працю та своєчасну її оплату (стаття № 43), на відпочинок, достойне соціальне забезпечення і надійний соціальний захист (стаття № 46), доступне медичне обслуговування (стаття № 49), достатній життєвий рівень.

Причинами такого становища, України, є передусім те, що формула, яка була визначена на старті реформ і витримується на сей час - спочатку реформи, а потім вирішення соціальних завдань - виявилася не просто помилковою, а й глибоко деструктивною. На практиці вона звелася до добре відомого: реформи за рахунок соціальних чинників. Щорічно тільки до Верховної Ради України надходить близько 100 тисяч звернень громадян, з них майже дві третини - з проханням посприяти в реалізації конституційних прав на працю, її оплату, охорону здоров'я.

Норми Конституції України є нормами прямої дії, а тому закріплені у розділі II Конституції права людини не потребують будь-якого іншого додаткового закріплення в нормативно-правових актах для їхньої безпосередньої реалізації. Права людини, визначені в Основному Законі, не можуть бути звужені, обмежені чи скасовані.

Зміст права на працю полягає у можливості кожної особи заробляти собі на життя працею, яку вона вільно обирає або на яку вільно погоджується (стаття № 43). Це право забезпечується обов'язком держави створювати громадянам умови для повного його здійснення, гарантувати рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовувати програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб [3].

Конституція України гарантує право всім громадянам право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом (стаття № 42) [3]. Ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Основний закон держави забезпечує право громадян не робити те, що не передбачено законодавством (стаття № 19) [3].

Держава повинна створювати умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантувати рівні можливості у виборі професії та роду

трудової діяльності, реалізовувати програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб; забороняти використання примусової праці. Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Працюючі громадяни повинні бути захищені від незаконного звільнення, мати право на своєчасне одержання винагороди за працю.

Соціальний захист визначають як сукупність економічних і правових гарантій, що забезпечують додержання найважливіших соціальних прав громадян, досягнення соціально прийняттого рівня життя [2,3]. Соціальний захист передбачає гарантії не тільки до охорони праці, здоров'я, оплати праці, а і до заходів, необхідних для нормальної життєдіяльності працюючої людини.

Це право закріплено у статті № 46 Конституції України, яке включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом [3]. Стаття № 45 Конституції наголошує право тих хто працює на відпочинок, наданням днів щотижневого відпочинку, оплачуваної щорічної відпустки, скороченої тривалості роботи у нічний час [3]. Максимальна тривалість робочого часу, мінімальна тривалість відпочинку та оплачуваної щорічної відпустки, вихідні та святкові дні, а також інші умови здійснення цього права визначаються законом.

Конституція України встановлює додаткові права для:

а) жінок і неповнолітніх - рівність прав жінок і чоловіків - стаття № 24 (надання жінкам рівних з чоловіками можливостей у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям); заборону використання праці на небезпечних для їхнього здоров'я роботах - стаття № 43;

б) працівників окремих професій і виробництв – скорочення робочого дня – стаття № 45;

в) осіб з інвалідністю – права цієї категорії визначені Конституцією України у гарантіях прав всіх громадян (статті №№ 16, 27, 42, 43, 45, 46, 49, 50, 56, 57).

Всі закони і нормативно-правові акти повинні узгоджуватися, базуватися і відповідати статтям Конституції.

Таким чином, проблема реалізації прав людини пов'язані із соціально-економічними правами, із забезпеченням державою прав людини на достатній

життєвий рівень, на працю і відпочинок. Концепція прав людини в Україні на сьогодні повинна розвиватися з урахуванням тенденцій, що існують на міжнародному рівні. В Україні повинні діяти процеси гармонізації, уніфікації, консолідації національного законодавства і законодавства Європейського Союзу, що є позитивним моментом у забезпеченні дотримання права людини на гідну працю.

Бібліографічний список:

1. Радіонов М. О. Визначення основних напрямів профілактики травматизму на підприємствах сільського господарства / М. О. Радіонов, Д. Д. Марченко, В. М. Курепін // Вісник аграрної науки Причорномор'я. - 2019. - Вип. 1 (101). - С. 111-117. - DOI: 10.31521/2313-092X/2019-1(101)-16.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6105>.

2. Курепін В. М. Актуальні питання охорони праці в енергетичній галузі України / В. М. Курепін, В. М. Курепін // Сучасні проблеми землеробської механіки : матеріали міжнародної наукової конференції, присвяченої 119-й річниці з дня народження академіка Петра Мефодійовича Василенка, м. Миколаїв, 17 – 19 жовтня 2019 р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 199 – 201.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6409>.

3. Конституція України від 28.06.1996 р.// Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, с. 141.

УДК 340.121.5

Лазіс Марія Ігорівна,

здобувач вищої освіти спеціальності 141

«Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»,

Миколаївський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ЖІНОК В УКРАЇНІ (ОБМЕЖЕННЯ ТА МОЖЛИВОСТІ)

Одним із головних обов'язків держави є забезпечення належних умов праці для таких верств населення, як жінки. Адже на сьогоднішній день дуже важко жінкам поєднувати працю з материнством, хатньою роботою. Праця жінок - особливий вид правової реалізації жінки у житті суспільства, зумовлений здійсненням нею трудової діяльності, що забезпечується законодавством України про працю.

Конституція України у ст. 24 проголошує, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом [1]. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового